

Až mě ^{Emi}zítřa ráno v pět,
^{G/D}ke zdi postaví,
^Cještě si napos^Dled
dám ^Gvodku na zdraví^E,
z očí ^{Ami}pásku ^{D4sus}strhnu ^Dsi,
to abych ^Gviděl ^{Hmi/F#}na ne^{Emi}be
a ^{Ami}pak vzpomenu ^{H7}si,
^{Emi}lásko, na te^{Emi7}be,
Ami, D4sus, D, G Hmi/F# Emi
a ^{Ami}pak vzpomenu ^{H7}si na te^{Emi}be.

Až zítřa ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítřa ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítřa ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
Lásko, nezapomeň a žij...